

عنوان مقاله:

مولفه های قانونی تعیین نوع نکاح از حیث مدت

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مهندسی و علوم انسانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

عباس پوریانی - دانشجوی دکتری گروه حقوق واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

خلاصه مقاله:

نکاح در حقوق ایران بر دو قسم است: نکاح دائم و نکاح منقطع که در عرف عام صیغه هم می گویند ازدواج موقت در فقه امامیه و قانون مدنی معتبر شناخته شده و قانون مدنی در این باب از فقه امامیه پیروی کرده است و این از ویژگیهای مذهب تشیع می باشد که در فقه عامه آنرا معتبر نمی شناسند در حقوق مدنی تفاوت نکاح منقطع با نکاح دائم در بسیاری از جهات می باشد. صیغه یا ازدواج موقت اصلی است اسلامی که در شرای خا فایده هایی بر آن مترتب است ولی این ازدواج موقت نیز همچون ازدواج دائم دارای شرایطی است که باید برای اجرای صحیح آن، بر طبق قوانین و اصولی که در این خصوص ابراز گردیده عمل نمود و الا با مشکلاتی مواجه خواهیم گردید. مساله ازدواج موقت، یکی از مسایل مهمی است که در فقه شیعه به آن نگریسته شده و در قانون ما نیز موادی از قانون مدنی به آن بحث اختصاص داده شده که باید در چهارچوب آن عمل نمود، اما متاسفانه یکی از مشکلاتی که باعث گردیده آنطور که باید این ازدواج در جامعه ما رواج پیدا نکند عدم ترویج آن و سوء استفاده هایی است که از آن صورت می گیرد. در قانون مدنی ایران در ماده 1075 اذعان گردیده که: نکاح وقتی منقطع است که برای مدت معینی واقع شده باشد و در ماده 1076 نیز تاکید شده که باید مدت نکاح منقطع کاملاً معین شود.

کلمات کلیدی:

ازدواج دائم، ازدواج موقت، مدت، متعه، طلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/576066>

